

Santi
Coll

Tribun@

direccio@emporda.info

SIMÓ
I DEULOFEU

Dues històries fasci-
nants. Això és el que
aquests darrers dies
m'han tornat al cap a
través de l'oïda i la mirada. Es-
coltar i veure. I aprendre. Dijous
a la tarda, a la sala d'actes de la Bi-
blioteca Fages de Climent, va te-
nir lloc una xerrada magistral
protagonitzada per Isabel-Clara
Simó (Alcoi, 1943). L'escriptora,
periodista i degana de la Institu-
ció de les Lletres Catalanes va ser
convidada per la Càtedra Maria
Àngels Anglada de la UdG i, com
no podia ser d'una altra manera,
va parlar de manera distesa,
oberta i amb sentiment sobre la
seva etapa com a redactora i di-
rectora de *Canigó*.

Sempre amb la memòria pre-
sent del seu marit, l'enyorat fi-
guerenc Xavier Dalfó, Isabel-Clara
Simó va detallar la seva arri-
bada a Figueres com a professo-
ra del Muntaner i aquelles xerra-
des "meravelloses" que va mante-
nir amb Fages de Climent a l'Hostal
Armendares. L'escriptora va
reivindicar Maria Àngels Anglada
"una independentista de les
originals" i una autora "única".
També va desgranar moltes anèc-
dotes amb la censura i amb aque-
lla etapa final del franquisme que
he deixat ben anotades. Malgrat
ser filla d'Alcoi, té tots els núme-
ros per a ser declarada filla adop-
tiva de Figueres algun dia. "Sóc
una figuerenca més", ha dit en
moltes ocasions.

Dos dies després, dissabte al
vespre, vaig ser un dels sorpresos
en veure el ple de la platea i les
llotges inferiors d'El Jardí amb
motiu de la projecció del docu-
mental dedicat a Alexandre Deulo-
feu. El treball és magnífic. Fins
i tot diria que serveix per a pas-
sar-nos el gat a l'esquena, als em-
pordanesos, per no haver estat
prou atents a la figura del farma-
cèutic i pensador. Crec que la par-
ticipació pública en aquest pro-
jecte audiovisual l'hem de consi-
derar una bona inversió. La te-
nacitat de Juli Gutiérrez Deulo-
feu, nét del gran mestre de *La
Matemàtica de la Història* i de la
prolífica investigació sobre el ro-
mànic, ha estat clau. Ja sé que
Deulofeu no va ser cap *Nostra-
damus*. Més aviat va ser un geni
universal que el temps s'encarre-
ga de reforçar cada cop que en
passa alguna de grossa. Sempre
podem dir que ell ja havia avisat.